

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

G ante V

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Grātūs, Idem quod Grācus. [*Ἰππάρχου ἰστορία*. Germ. Ein Gut.] Quint. lib. 8. cap. 2. Non putant indignum Trojani principes, Graios Trojanosque, propter speciem Helenæ tot malitiam temporis spatio sustinere. Virgil. lib. 4. Aencid. Graiumque idem bis vindicat armis.

Grāus, a, um, Grācus, a, um. [*Ἰππάρχου ἰστορία*. Vng. G. 8. 7.] Virg. 3. Aen. Priamidem Helcum Graias regnare per urbes.

Grājūgenā, natum, pen. cor. Graci dicti sunt. [*Ἰππάρχου ἰστορία*.] Cic. 2. de Nat. deor. Grajūgena de isto apertit ipsa oratio. Ex Pacuvio. Virg. 3. Aen. Grajūgenumque domos, suspēctūque linguimus arva.

Grāmmitum, urbs in Græcia, *Ἰππάρχου*, cives Grammitæ & Grammitæ. Sunt & Grammitæ populi juxta Celticam, Stephanus.

Granata, Hispaniæ urbs celebris.

Granicus, *Ἰππάρχου* Ptolemæo, Fluvius est minoris Myfiæ ex Ida monte profluens, & inter Priapum & Elapum in Propontidem influens; juxta quem Alexander Darius Sarrapas memorabili prælio superavit, sexcentis Persarum millibus caesis, fugatisque, quum victoris copiarum triginta pedum millia, & quatuor millia equorum & quingentos non excederent. Auctores Plutarchus in Alexandro, Lullius libro secundo, Diodorus item Siculus libro 17.

Grāstūllis, *Ἰππάρχου*, Vrbis Macedoniæ, alii Prastillus, Steph. Gratiæ. Vide in APPELL. GRATIA.

Gratidū, *Ἰππάρχου*, Proprium nomen mulieris Neapolitanæ usque tantæ, ac maleficæ, quam Horatius in Epod. Canidiam nominavit.

Grāucifium, [Ger. Ein Schneegebirg Seythia in Asia getagt.] Caucasum montem nominarunt Seythæ, quod illorum lingua significat nive candidum. Auctor Plin. lib. 6. cap. 17.

Gravionarium, Oppidum est Germaniæ, apud Ptolem. lib. 2. cap. 11. Vulgò Gamburg.

Grāvificæ, Ptolemæo, Hetruriæ castellum est in Tuscia, quod hodie Montem alium vocant; ita dictū ab æris gravitate. Virg. 10. Aen. Et Pyrgi veteres, intempellæque, Grāvificæ.

Grælinus, *Ἰππάρχου*, Vrbis Cheroneæ, Steph.

Grælionis, *Ἰππάρχου*, regio Thraciæ juxta Macedoniam à Castro quo dam dicta, Gæstrones gentis, vide GASTRONIA.

Grōni, *Ἰππάρχου*, Vrbis Phocidis, Steph.

Gronii, Hispaniæ Tarraconensis populi sunt ad Durium amnem, quorum meminit Pompon. Mela lib. 3.

Groninga, [German. Gröningen in Sveisland.] Vrbis Frisiæ.

Gryllus, Xenophontis Socratici filius, qui pro patria fortiter pugnavit, hanc vitam mortem oppetit, multoties ob id encomiis celebratus. Auctor Aristoteles in Politicis.

Gryneus, *Ἰππάρχου*, Didiō dissyllaba, nomē est Centauri. Ovid. 12. Metam. Cumque suis Gryneus immanē sustulit aram Ignibus, & medium Laphiam jecit in agmen.

Grynia, Plinio, Straboni Grynium, *Ἰππάρχου*, & *Ἰππάρχου* Stephanō, Oppidum est Myriniæ in Acolide Asiæ regione, Apollinis fano & per vetustū oraculo nobile, à quo Apollo Grynæus, *Ἰππάρχου* dictus putatur. Vide Strab. lib. 13, & Plin. lib. 4. cap. 10.

Gryneus, a, um, adjectivum trissyllabum, *Ἰππάρχου*. Cognomen est Apollinis inditum, à Gryneo nemore juxta Clazomenem Asiæ civitatem, in quo Apollo colebatur. Virg. 4. Aen. Sed nūc Italianam magnam Gryneus Apollo: Italianam Lyciæ jusserit capere sortes. Idem 6. Aen. His tibi Grynei nemoris dicatur origo. Servius: Gryneum nemus est in siccibus Acolidis, Apollini consecratum. Dictum est autem hoc nemus à Gryneo vicino oppido. De quo vide Strab. lib. 13.

G   ante   V.

Gūnīs, *Ἰππάρχου*, Locus habitatus in Syria uberior & fecundi solitudinis nomen est *Ἰππάρχου*, Steph.

G   ante   Y.

Gūnīs, r, stem. gen. [*Ἰππάρχου* Stephano, vel Gyara, x. pen. cor. Germ. Ein Insel im Egeischen Meer getegen, eine auf den Sporaden, in welche die Dämonen ihre ubelthäter verschicken.] Insula est maris Aegæi, una ex Sporadibus in quam Romani noxios deportabant. Plinius libro 8. cap. 29. Ex Gyato insula incolæ à muribus fugatos. Juvenal. Satyr. 10. Ut Gyara vicina scopulis, parvaque Scirpho. Idem Satyr. 1. usas est numero plurali. Aude (*inquit*) aliquid dicitur Gyaris, & carcere dignum, si vit esse aliquid.

Gyās, *Ἰππάρχου*, Viri Trojani nomen est apud Virgil. 5. Aen. Ingentemque Gyas ingenti mole Chimæram, *Ἰππάρχου*.

Gygæus lacus, *Ἰππάρχου* Lydiæ lacus est, stadiis quadraginta à Sardibus distans: qui postea Colous dictus est. Propertius: Lydia Gygæo tincta puella lacu. Meminit hujus lacus Homerus in hinc Catalogi. Plin. lib. 5. cap. 29. Gygæum stagnum appellat.

Gyemorus, Thraciæ mons est, apud Plin. lib. 4. cap. 21.

Gyges, [*Ἰππάρχου*. Germ. Ein greisser Berg.] Nomen viri proprium,

qui Coeli & Terræ filius fingitur, gigas maximus, & centimanus, frater Briarei. Sunt tamē qui Briarum, Gygen, & Aegeona eosdem putat. Ovid. 4. Trist. Centimanumque, Gygen, semibovemque, virum. Et est & nomen viri proprium apud Maronem lib. 9. Principio Phalaris, & succiso poplite Gygen Extipit. Item formosi pueri apud Horatium, 2. Carm. Luna mari Gaidiūve Gyges. Alius fuit Gyges quidam Lydus, cui quum Candaulica rex uxorem suam nudam ostendisset, illa marito indignata, Gygen ad eadem ejus impulit, seseque cum regno Lydiæ illi tradidit. Historiam hanc vide latius apud Herodotum, libro primo. Cicero libro tertio de Offic. Hinc ille Gyges (*inquit*) inducitur à Platone, qui quum terra discessisset magnis quibusdam imbribus, in illum hiatus descendit, anemque equum (ut ferunt fabulæ) animadvertit, cuius in lateribus fores essent: quibus apertis, hominis mortui corpus vidit magnitudine inusitata, anulumque aureum in digito: quem ut detraxit, ipse induit (erat autem Gyges regius pastor) tum in consilium pastorum se recepit. Ibi quum palam ejus anuli ad palmam converteret, à nullo videbatur: ipse autem omnia videbat, idem rursus videbatur quum in lucem anulum inverteret. Itaque hac opportunitate anuli usus, regem ruptum inulit, eaque ad iustitiam regem dominum interemit, sustulit quos oblate arbitrabatur, nec in his facinoribus cum quifquam videre potuit. Sic repente anuli beneficio rex exortus est Lydiæ. Hactenus Cicero. Hinc locus proverbio, Gygis anulus, *Ἰππάρχου*. Quadrat vel in homines inconstantibus moribus, vel infelices, qui veluti virgula divina, quicquid optant, id suo arbitrio consequuntur. Eodem nomine dictus est Lydiæ fluvius.

Gylacea, *Ἰππάρχου*, Illyriæ civitas à Gylaca Corinthio, aliàs Apollonia.

Gymnasia, Plinio, sive Gymnæsiæ, *Ἰππάρχου* Straboni & Stephanō, insulae duæ ante Hispaniam, quæ à Latinis Baleares appellantur: eò quod incola harum insularum præcipue se funda exercebant. Auctores Strabo lib. 14, & Plin. lib. 3. cap. 5.

Gymnètes, *Ἰππάρχου*, Aethiopum populi, Nigritia & Pharusis vicini. Plin. lib. 3. cap. 8.

Gymnosophistæ, [*Ἰππάρχου*. German. Die weisen und geistlichen Philosophen bey den Indierern, so es gestreng abgefundenet leben sühten.] Philosophi Indorum: sic dicti quod nudi in sylvis agerent, voluptatum omnium expertes, quibus mortalium vita contempitur. Plin. lib. 7. cap. 2. Philosophos eorum quos Gymnosophistas vocant, ab Exortu ad Occasum perflare, contuentes solem immobilibus oculis, ferventibus arenis toto die alternis pedibus insisteret. August. lib. 13. de Civit. Indorum Gymnosophistæ, qui nudi perhibentur philosophari in solitudinibus Indiæ, à generando se cohibent. Hi ab Exortu ad Occasum perflare dicuntur, solem contuentes immobilibus oculis, ferventibus arenis toto die alternis pedibus insistentes. Hærigora nivium, & æstus flammæ extra dolorem perferunt. Ferunt Alexandrum magnum, quum in Indiæ expeditione ad Gymnosophistas penetrasset, gravissimè ab illis fuisse increpitum, quod mortalis quum esset, mortali tamen sorte non contentus, totum Orientem latrocinis infestaret. De his Cic. Tuscul. quaest. lib. 3. Quæ barbaria (*inquit*) India vastior aut agrestior? in ea tamen gente primum hi, qui sapientes habentur, nudi vitam agunt. Caucasii nives, hyemalæque vim perferunt sine dolore: quumque ad flammam se applicaverint, sine gemitu aduruntur.

Gynæcopolis, Aegypti oppidum, à quo propinqua præfectura, Gynæcopolis appellatur: cuius meminit Plin. lib. 5. cap. 9. *Ἰππάρχου*.

Gyndes, [*Ἰππάρχου*. Ger. Ein großer Fluß bey den Indierern, so in der Tyrus flusst.] Fluvius est Assyriorum maximus secundum Euphratem, in Mantienis nascens montibus, & per Dardanos in Tigrim influens. Hunc Cyrus Persarū Rex, quum equitem quendam sibi in primis dilectum absumpsisset, totum in variis alveos derivavit. Auctore Herod. lib. 1, & Seneca lib. 3. de Ira.

Gypsæis, *Ἰππάρχου*, Aethiopiæ insula, apud Martianum lib. 3. A qua fit gentile Gypsetes, *Ἰππάρχου*.

Gyrton, onis, sive Gytona, n. *Ἰππάρχου* Ptolemæo: *Ἰππάρχου* Stephano, Persiæ oppidum, ut Stephano placet: ita dictum à Gyrtonæ Phlegiæ stræ. Ptolemæus Gytonam in Symphalia Macedoniæ regione, Plinius in Magnesia collocat.

Gythium, [*Ἰππάρχου*. German. Ein Ort in Akata, welche Herakles vnd Apollo miteinander geschwen haben.] Oppidum est Achaïæ ad Maleum promontorium, quod Hercules & Apollo depositis eò loci simulatibus communi opera condiderunt. Livius in Maced. bell. Gythium (*inquit*) omnium maritimarum rerum Lacedæmonis receptaculum. Hinc Gythætes sunt, ad Maleum promontorium, cuius meminit Plinius lib. 4. cap. 5.

Gyzantes, populi Africa, vide Byzantes apud Steph. apud quem etiam Gyzantes reperitur.